ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สูตรสถิติดังต่อไปนี้

1) คำนวณค่าเฉลี่ย (ยุวดี ฤาชา และคณะ, 2526 : 224)

$$\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$$

$\bar{x}$ = คะแนนเฉลี่ย

$\sum x_i$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว

n = จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ยุวดี ฤาชา และคณะ, 2526 : 229)

$$SD = \sqrt{\frac{\sum x_i^2}{n} - \left(\frac{\sum xi}{n}\right)2}$$

SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x_i^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum x_i$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว

n = จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3) การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (ประคอง กรรณสูต, 2528)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2}\right)$$

α = ความเชื่อมั่นของแบบวัด

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบวัด

n = จำนวนข้อทั้งหมดในแบบวัด

4) การทดสอบไคสแควร์ (ยุวดี ฦาชา และคณะ,2526 : 315)

จากสูตร $x_c^2 = \sum_{i=1}^{r}\sum_{j=1}^{c}\frac{(o_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$

o_{ij} = ความถี่ที่สังเกตหรือทดลองได้ในแถวที่ I และสดมภ์ที่ j

E_{ij} = ความถี่ที่เป็นไปตามทฤษฎีหรือสมมุติฐานในแถวที่ I และสดมภ์ที่ j

r = จำนวนแถว

c = จำนวนสดมภ์

5) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ยุวดี ฦาชา และคณะ, 2526 : 294-295)

วิธีการคำนวณผลรวมกำลังสองในการวิเคราะห์ข้อมูล ต้องคำนวณค่าต่าง ๆ ดังนี้

(1) TSS = $\sum_{i=1}^{k}\sum_{j=1}^{n}(x_{ij} - \bar{x}...)^2$

= $\sum_{i=1}^{k}\sum_{j=1}^{n}x_{ij}^2 - x^2../_{kn}$

(2) GSS = $\sum_{i=1}^{k}\sum_{j=1}^{n}(\bar{x}_i - \bar{x}...)^2$

= $\sum_{i=1}^{k} x_i^2/_n - x^2../_{kn}$

(3) WSS = $\sum_{i=1}^{k}\sum_{j=1}^{n}(\bar{x}_{ij} - \bar{x}_i.\ )^2$

= TSS - GSS

การหาค่าองศาแห่งความอิสระ

df ของ TSS = จำนวนค่าสังเกตทั้งหมดลบด้วย 1

= kn - 1

df ของ GSS = จำนวน k กลุ่มลบด้วย 1

= k - 1

df ของ WSS = ผลรวมของค่าสังเกตในแต่ละกลุ่มลบด้วย 1 (เมื่อมีค่าสังเกตไม่เท่ากัน) = $\sum_{i=1}^{k}(n_i - 1)$

หรือ = ผลคูณระหว่างค่าสังเกตในกลุ่มลบด้วย 1 กับจำนวนกลุ่ม (เมื่อมีค่าสังเกตเท่ากัน)

= k(n - 1)

ค่าองศาความเป็นอิสระจึงเป็นดังนี้

df ของค่าสังเกตทั้งหมด = df ของระหว่างกลุ่ม + df ภายในกลุ่มทุกกลุ่ม

df ของ TSS = df ของ GSS + df ของ WSS

kn - 1 = (k-1) + k(n-1)

เมื่อคำนวณค่าต่าง ๆ ได้แล้วนำมาใส่ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	k-1	(2)	(2) / k-1 = A	A/B
ภายในกลุ่ม	k(n-1)	(3)	(3)/k(n-1) = B	
ผลรวม	k n-1	(1)		

6) การวิเคราะห์ด้วยสถิติที (ยุวดี ฤาชา, 2526 : 275 - 276)

$$t = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{s_p^2(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2})}}$$

$\bar{x}_1, \bar{x}_2$ = ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2

μ_1, μ_2 = ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2

n_1, n_2 = ขนาดของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2

s_1, s_2 = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2

$$s_p^2 = \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{(n_1 - 1) + (n_2 - 1)}$$

ค่าองศาความเป็นอิสระ (df) คือ $n_1 + n_2 - 2$ และค่าขอบเขตวิกฤตของ t คือค่า $\pm t_{\alpha/2}(n_1 + n_2 - 2)$ สำหรับการทดสอบสองทาง หรือค่า $t_\alpha(n_1 + n_2 - 2)$ สำหรับการทดสอบทางเดียว

ภาคผนวก ข.
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คู่มือประกอบการสอนเรื่อง
"ความรู้และการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว"

วัตถุประสงค์ : เมื่อจบการสอนแล้วผู้เรียนสามารถ :

1) บอกถึงลักษณะและชนิดของโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวได้
2) บอกถึงอาการและอาการแสดงของผู้ป่วยโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวได้ถูกต้อง
3) บอกถึงวิธีการตรวจวินิจฉัย การรักษา และภาวะแทรกซ้อนจากการรักษาโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวได้
4) บอกถึงการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวได้

เนื้อหาการสอน

มะเร็งเม็ดเลือดขาว เป็นโรคที่มีการสร้างเม็ดเลือดขาวชนิดใดชนิดหนึ่งอย่างควบคุมไม่ได้ทั้งในรูปที่เจริญเติบโตเต็มที่และไม่เต็มที่ เป็นโรคมะเร็งที่พบบ่อยที่สุดในเด็ก พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง และมักพบในช่วงอายุ 2-6 ปี ปัจจุบันจากการพัฒนาวิธีการรักษาทำให้ผู้ป่วยเด็กเหล่านี้มีอายุยืนยาวมากขึ้น และมีผู้ป่วยหลายรายได้รับการรักษาจนหายจากโรคดังกล่าวนี้แล้ว

ชนิดของโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว

มะเร็งเม็ดเลือดขาว แบ่งเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1) มะเร็งเม็ดเลือดขาวชนิดเฉียบพลัน มะเร็งนี้เกิดได้ทุกอายุ แต่ที่พบบ่อยคือ วัยเด็กและวัยหนุ่มสาว เป็นมะเร็งชนิดที่มีเซลล์เม็ดเลือดขาวตัวอ่อนเป็นส่วนใหญ่

2) มะเร็งเม็ดเลือดขาวชนิดเรื้อรัง อาการจะเริ่มอย่างช้า ๆ พบร่วมกับการมีเซลล์เม็ดเลือดขาวที่แก่

อาการและอาการแสดง

ผู้ป่วยจะมีไข้ อ่อนเพลีย ซีด เบื่ออาหาร เลือดออกง่าย และปวดตามกระดูกและข้อ อาจมีตับ ม้าม และต่อมน้ำเหลืองโต ถ้าแทรกซึมถึงระบบประสาทจะมีอาการปวดศีรษะ ตามัว กระสับกระส่าย ซึม และไม่รู้สึกตัว

การตรวจวินิจฉัย

แพทย์จะซักประวัติและตรวจร่างกาย ซึ่งอาจพบอาการ ซีด มีเลือดออก มีไข้ ต่อมน้ำเหลือง ตับ ม้ามโต นอกจากนี้จะมีการเจาะเลือด เจาะไขกระดูกเพื่อดูเกี่ยวกับเซลล์เม็ดเลือดในร่างกายว่ามีความผิดปกติหรือไม่อย่างไร และจะมีการเจาะหลังเพื่อดูว่ามีการลุกลามของมะเร็งไปที่สมองและไขสันหลังหรือไม่

การรักษา

ผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวจะได้รับการรักษาโดยการให้ยาเคมีบำบัดหรือยากำจัดเซลล์มะเร็ง ร่วมกับการรักษาโดยการฉายรังสีบริเวณกระโหลกศีรษะหรือบริเวณที่เซลล์มะเร็งแพร่กระจายไปถึง เช่น บริเวณลูกอัณฑะ

ภาวะแทรกซ้อนจากการรักษา

ยาเคมีบำบัดและรังสีรักษาจะมีผลต่อระบบการสร้างเม็ดเลือดของร่างกายทำให้เกิดภาวะซีด เลือดออกง่าย และมีภาวะติดเชื้อได้ นอกจากนี้อาจทำให้เกิดการอักเสบของเยื่อบุทางเดินอาหาร มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ท้องเดินหรือท้องผูก มีแผลที่ปาก ผู้ป่วยอาจมีกล้ามเนื้อแขนขาอ่อนแรง ชาตามปลายมือปลายเท้า มีอาการชึมและชัก ผลต่อระบบหายใจทำให้ปอดอักเสบ หายใจไม่สะดวก เหนื่อยง่ายและมีไข้ ผลต่อระบบทางเดินปัสสาวะ อาจเกิดกระเพาะปัสสาวะอักเสบ ถ่ายปัสสาวะมีเลือดปน ผลต่อผิวหนังทำให้สีผิวเปลี่ยนไป ผิวหนังสีคล้ำ ผมขนร่วง นอกจากนี้ภาวะแทรกซ้อนจากการรักษาดังกล่าวจะกดการทำงานของอัณฑะและรังไข่อาจทำให้เป็นหมัน เด็กหญิงอาจมีประจำเดือนลดลงหรือไม่มีเลย

การดูแลผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว

การดูแลด้านร่างกาย

1) ดูแลให้ได้รับอาหารที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะอาหารที่เสริมสร้างพลังงานและเพิ่มความแข็งแรงให้ร่างกาย เช่น เนื้อสัตว์ ไข่ ถั่วต่าง ๆ ผักผลไม้เพื่อช่วยให้ร่างกายแข็งแรง เสริมสร้างภูมิต้านทานโรค

2) ดื่มน้ำอย่างน้อยวันละ 2,000 ซีซี (2 ขวดน้ำปลา) เพราะน้ำช่วยให้ร่างกายชุ่มชื้น ช่วยขับถ่ายของเสียออกจากร่างกาย ในรายที่มีไข้ น้ำจะช่วยระบายความร้อนออกจากร่างกายด้วย

3) ดูแลรักษาความสะอาดร่างกายทั่วไป เพราะผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยเคมีบำบัดและรังสีรักษา จะอ่อนเพลีย มีภูมิต้านทานโรคต่ำ ถ้าร่างกายไม่สะอาดจะเกิดโรคแทรกได้

4) ดูแลให้ได้รับการนอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ เพื่อช่วยให้ร่างกายสดชื่นแข็งแรง ไม่อ่อนเพลีย

5) มีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตามสภาพของผู้ป่วย เพื่อช่วยให้ร่างกายแข็งแรง การไหลเวียนของเลือดดีขึ้น ป้องกันความพิการของข้อต่าง ๆ

6) สังเกตอาการผิดปกติต่าง ๆ เช่น อ่อนเพลีย เบื่ออาหาร คลื่นไส้ อาเจียน ท้องเดิน ท้องผูก ซีด ผิวหนังอักเสบ มีแผลที่ปาก กลืนอาหารลำบากและมีไข้ ถ้าพบอาการผิดปกติ ให้รายงานแพทย์เพื่อให้การช่วยเหลือที่เหมาะสมต่อไป

7) ถ้าผู้ป่วยมีอาการเจ็บปวดให้รายงานแพทย์ เพื่อให้ได้รับยาแก้ปวดตามแนวทางการรักษา

การดูแลด้านจิตใจ

ผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว ส่วนใหญ่จะมีปัญหาด้านจิตใจคล้ายคลึงกันที่พบบ่อย คือ ความกลัว กลัวการแยกจากผู้ปกครอง เพราะต้องมาอยู่โรงพยาบาล กลัวโรคที่เป็น กลัวเครื่องฉายรังสี กลัวคนแปลกหน้าไม่คุ้นเคย กลัวไม่หายและไม่สวย นอกจากนี้เด็กโตอาจมีความวิตกกังวล กลัวขาดเรียน เรียนไม่ทันเพื่อนหรือกลัวสอบตก ประกอบกับความไม่สุขสบาย ทุกข์ทรมานจากโรค ทำให้ผู้ป่วยมีอารมณ์หงุดหงิด โมโหง่าย เงียบขรึม ซึมเศร้าได้ ฉะนั้นผู้ปกครองควรให้ความสนใจ ดูแลประคับประคองด้านจิตใจผู้ป่วยเด็กด้วย โดยปฏิบัติดังนี้

1) อยู่เป็นเพื่อน รับฟัง ให้ระบายปัญหาและความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

2) ปลอบโยน ให้กำลังใจ สนับสนุนให้ผู้ป่วย มีความอดทนต่อการรักษา

3) สังเกต ค้นหาปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย พร้อมทั้งให้การช่วยเหลือตามความเหมาะสม

4) จัดกิจกรรมการเล่นตามวัย และเป็นเพื่อนร่วมเล่นด้วย เพื่อให้เด็กเกิดความอบอุ่น และเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจจากความกลัว ความวิตกกังวล ความเจ็บปวด และอารมณ์ซึมเศร้าที่เกิดขึ้น

5) ตอบคำถามผู้ป่วยตามความเป็นจริง ตลอดจนให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวที่เหมาะสมตามวัย

การดูแลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับรังสีรักษา

1) ก่อนที่ผู้ป่วยจะฉายรังสี ต้องถอดเข็มกลัด และเครื่องประดับอื่น ๆ ที่เป็นโลหะออกเสียก่อน

2) บริเวณฉายรังสีจะถูกขีดด้วยน้ำยาสี ห้ามลบเส้นที่ขีดไว้ เมื่อฉายรังสีไประยะหนึ่ง เส้นนั้นจะจางลง เจ้าหน้าที่แผนกรังสีจะขีดให้ใหม่

3) บริเวณฉายรังสี ห้ามถูกน้ำตลอดระยะเวลาฉายรังสีและภายหลังฉายรังสีแล้ว 1 เดือน ถ้ามีเหงื่อออกมากให้ใช้ผ้านุ่ม ๆ หรือกระดาษนุ่ม ๆ ซับเบา ๆ

4) ห้าม ข่วน ขีด ถูเกา ทาครีมหรือน้ำมันบริเวณฉายรังสี เพราะจะทำให้เกิดการระคายเคือง

5) หลีกเลี่ยงการทาแป้งฝุ่น เพราะแป้งผสมด้วยโลหะหนักทำให้ระคายเคืองต่อผิวหนัง

6) ห้ามใช้พลาสเตอร์เทปติดบนผิวหนังบริเวณที่ฉายรังสี

7) ในรายที่มีคลื่นไส้ อาเจียน ไข้สูง ซึมลง ในช่วงการฉายรังสี ควรรายงานแพทย์

8) ป้องกันศีรษะจากแสงแดด โดยการสวมหมวกหรือใช้ผ้าคลุมผม

9) ขณะฉายรังสีจะมีผมร่วงได้ แต่ผมจะขึ้นใหม่ตามธรรมชาติ ภายหลังการรักษาสิ้นสุดระยะหนึ่ง ควรอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจ อาจใส่ผมปลอม หมวก หรือผ้าคลุมผมได้

10) ภายหลังฉายรังสีไประยะหนึ่ง ผิวหนังบริเวณฉายรังสีจะมีลักษณะคล้ายไหม้แดด ควรรายงานให้แพทย์ทราบ แพทย์อาจหยุดฉายรังสีระยะหนึ่ง เพื่อให้ผิวหนังบริเวณนั้นได้พัก

11) ผู้ป่วยต้องได้รับการฉายรังสีทุกวัน เว้นวันหยุดราชการ ตามแผนการรักษาของแพทย์

การดูแลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับเคมีบำบัด

1) ยาเคมีบำบัดจะกดไขกระดูก ทำให้ภูมิต้านทานต่ำ เกิดการติดเชื้อได้ง่าย จึงต้องดูแลความสะอาดร่างกายทั่วไป ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้สะอาดอยู่เสมอ

2) ผู้ป่วยจะมีเลือดออกง่าย จึงต้องระมัดระวังการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ เช่น การหกล้มกระทบกระแทก พร้อมทั้งคอยสังเกตการมีเลือดออก เช่น เลือดออกตามไรฟัน เลือดกำเดาไหล ถ่ายอุจจาระปัสสาวะเป็นเลือด หรือมีจุดจ้ำเลือดตามตัว ต้องรีบรายงานแพทย์

3) ยาเคมีบำบัดจะกดไขกระดูกทำให้เกิดภาวะโลหิตจาง จึงควรให้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะอาหารที่มีโปรตีน วิตามิน เช่น เนื้อสัตว์ ถั่ว นม ไข่ ผักสด ผลไม้

4) ผู้ป่วยอาจมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน เบื่ออาหาร ท้องเดิน หรือรับประทานอาหารไม่ได้ เนื่องจากปากอักเสบ กลืนอาหารลำบาก ควรดูแลให้รับประทานอาหารอ่อน อาหารเหลวที่มีกากน้อย ย่อยง่าย ให้รับประทานครั้งละน้อย แต่บ่อยครั้ง จัดอาหารที่ผู้ป่วยชอบ งดอาหารรสจัด ดูแลความสะอาดของปากฟัน และถ้ามีอาการคลื่นไส้ อาเจียนท้องเดินมาก รายงานแพทย์

5) บริเวณฉีดยาอาจเกิดการอักเสบ เป็นแผล ควรดูแลความสะอาดบริเวณแผล ป้องกันการติดเชื้อ และทายาตามแพทย์บอก

6) ถ้ามีกล้ามเนื้อ แขนขา อ่อนแรง ชาตามปลายมือปลายเท้า ควรช่วยถูนวดกล้ามเนื้อ กระตุ้นให้ผู้ป่วยออกกำลังกายบริเวณกล้ามเนื้อแขน ขา

7) สังเกตอาการผิดปกติอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้น เช่น ซีด อ่อนเพลีย มีไข้หนาวสั่น มีผื่นตามตัว ซึมลง ปัสสาวะมีเลือดปน ถ้ามีอาการดังกล่าวให้รีบรายงานแพทย์

การดูแลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการเจาะไขกระดูก

ในผู้ป่วยเด็กนิยมเจาะบริเวณสันกระดูกสะโพกส่วนบน ล่างและกระดูกหน้าแข้ง (ในเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี) หลังการเจาะแพทย์จะใช้ผ้าก๊อสสะอาดปราศจากเชื้อปิดปากแผลและกดไว้ให้แน่น ป้องกันเลือดออก และให้ผู้ป่วยนอนพักบนเตียงประมาณ 8-12 ชั่วโมง ผู้ดูแลต้องคอยสังเกตว่ามีเลือดออกจากแผลหรือไม่ ดูแลความสะอาดของแผล ระมัดระวังอย่าให้ถูกน้ำป้องกันการอักเสบและติดเชื้อ ประมาณ 24 ชั่วโมงถ้าไม่มีเลือดออกจะเอาผ้าออกได้ ภายหลังการเจาะถ้าปวดมากให้รายงานแพทย์ เพื่อรับประทานยาแก้ปวดตามแนวทางการรักษา

การดูแลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการเจาะหลัง

ภายหลังการเจาะแพทย์จะใช้ผ้าก๊อสสะอาดปราศจากเชื้อปิดปากแผล ให้นอนราบพักผ่อนบนเตียง 8-12 ชั่วโมง ผู้ดูแลต้องคอยสังเกตว่ามีเลือดออกจากแผลหรือไม่ ดูแลรักษาความสะอาดของแผล ประมาณ 24 ชั่วโมง ถ้าไม่มีอาการผิดปกติก็เอาผ้าออกได้ ภายหลังการเจาะกระตุ้นให้ผู้ป่วยดื่มน้ำ สังเกตเกี่ยวกับอาการปวดแผล ปวดศีรษะ ถ้ามีอาการปวดมาก รายงานแพทย์เพื่อให้ได้รับการดูแลรักษาที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

การที่บิดามารดาได้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยเด็ก จะทำให้ผู้ป่วยเกิดความรู้สึกอบอุ่น มั่นใจจากการได้รับความรัก การสัมผัส อุ้มกอดจากบิดามารดา ลดความรู้สึกแยกจากหรือถูกทอดทิ้งและให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาล ซึ่งบิดามารดาย่อมเกิดความสุขเพราะได้กระทำบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่แล้ว

แบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของบิดา มารดา และครอบครัวผู้ป่วยเด็ก

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความวิตกกังวล และซึมเศร้า

ส่วนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของบิดามารดาและครอบครัวผู้ป่วยเด็ก

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน [ ] หน้าข้อความ หรือเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน

ข้อมูลทั่วไปของมารดา

1) ชื่อ/สกุล.....

2) อายุ.....ปี

3) ระดับการศึกษาชั้นสูงสุด

[ ] ไม่ได้เรียน [ ] อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

[ ] ประถมศึกษา [ ] ปริญญาตรี

[ ] มัธยมศึกษา [ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4) อาชีพ

[ ] เกษตรกรรม [ ] รับราชการ

[ ] รับจ้าง [ ] ค้าขาย

[ ] แม่บ้าน [ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5) รายได้ของท่าน.....บาท/เดือน

ข้อมูลทั่วไปของบิดา

6) ชื่อ/สกุล.....

7) อายุ.....ปี

8) ระดับการศึกษาชั้นสูงสุด

[ ] ไม่ได้เรียน [ ] อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

[ ] ประถมศึกษา [ ] ปริญญาตรี

[ ] มัธยมศึกษา [ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9) อาชีพ

[ ] เกษตรกรรม [ ] รับราชการ

[ ] รับจ้าง [ ] ค้าขาย

[ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

10) รายได้ของท่าน.....บาท/เดือน

ข้อมูลทั่วไปของครอบครัว

11) ลักษณะของครอบครัว

[ ] ครอบครัวเดี่ยว

[ ] ครอบครัวขยาย

12) จำนวนบุตร.....คน

เพศหญิง.....คน เพศชาย.....คน

13) บุตรที่ป่วยเป็นบุตรคนที่.....เพศ.....

ส่วนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลและความซึมเศร้า

คำชี้แจง : แบบสอบถามมีข้อความแสดงถึงความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกของท่านใน ช่วง 1-2 วันที่ผ่านมา ไม่มีคำตอบใดที่จะถือว่าถูกหรือผิด ขอให้ท่านตอบด้วยความสบายใจ ตามความรู้สึกจริงของท่าน ในแต่ละข้อขอให้ท่านตอบเพียงคำตอบเดียว และกรุณาตอบทุกข้อ โดยทำเครื่องหมาย / ตรงช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านตามความเป็นจริงให้มากที่สุด การเลือกตอบจะถือเกณฑ์ดังนี้ :

ไม่เป็นเลย หมายถึง ท่านไม่มีความรู้สึกหรือไม่มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นเลย หรือถ้ามีความรู้สึกหรือมีพฤติกรรมเช่นนั้นเกิดขึ้นก็น้อยมาก

บางครั้ง หมายถึง ท่านมีความรู้สึกหรือมีพฤติกรรมตามข้อความนั้นเกิดขึ้นบ้างเป็นบางครั้งแต่ไม่บ่อย

บ่อยครั้ง หมายถึง ท่านมีความรู้สึกหรือมีพฤติกรรมตามข้อความนั้นเกิดขึ้นบ่อยครั้งแต่ไม่เกิดตลอดเวลา

ตลอดเวลา หมายถึง ท่านมีความรู้สึกหรือมีพฤติกรรมตามข้อความนั้นเกิดขึ้นเกือบตลอดเวลาหรือเป็นตลอดเวลา

แบบวัดความวิตกกังวล

ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออก	ไม่เป็นเลย/เป็นน้อยครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	ตลอดเวลา
1. ท่านรู้สึกตื่นเต้นกระวนกระวายมากกว่าปกติ				
2. ท่านรู้สึกกลัวและกังวลโดยไม่มีสาเหตุ				
3. ท่านตกใจง่ายหรือตื่นตระหนก				
4. ท่านรู้สึกวูบเหมือนตกจากที่สูง				
5. ท่านรู้สึกอะไรมันเรียบร้อยดีและไม่มีเรื่องน่าวิตกเกิดขึ้น				
6. ท่านเคยรู้สึกว่าแขนขาสั่นสะท้าน				
7. ท่านเคยรู้สึกไม่สบายเพราะปวดศีรษะ ปวดคอ ปวดหลัง				
8. ท่านรู้สึกอ่อนเพลีย				
9. ท่านรู้สึกจิตใจสงบและนิ่งเฉยได้ง่าย				
10. ท่านรู้สึกใจสั่น				
11. ท่านรู้สึกไม่สบาย เวียน ศีรษะ				
12. ท่านเป็นลม				
13. ท่านหายใจเข้าออกได้สบาย				
14. ท่านเคยรู้สึกชา เสียวแปลบที่นิ้วมือ นิ้วเท้า				
15. ท่านเคยรู้สึกไม่สบาย ปวดท้องหรือคลื่นไส้				
16. ท่านปัสสาวะบ่อย				
17. มือของท่านแห้งและอุ่น				
18. ท่านรู้สึกหน้าร้อนวูบวาบ				
19. ท่านหลับง่ายและหลับได้สบายตลอดคืน				
20. ท่านเคยฝันร้าย				

แบบวัดความซึมเศร้า

ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออก	ไม่เป็นเลย/เป็นน้อยครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	ตลอดเวลา
1. ท่านรู้สึกเศร้าใจและหดหู่ใจ				
2. ตอนเช้าเป็นช่วงที่ท่านสบายที่สุด				
3. ท่านรู้สึกอยากจะร้องไห้ขึ้นมาเฉย ๆ				
4. ท่านรู้สึกว่าหลับยากในเวลากลางวัน				
5. ท่านกินอาหารได้ตามปกติ				
6. ท่านมีอารมณ์ทางเพศ				
7. ท่านมีน้ำหนักลดลง				
8. ท่านมักจะท้องผูก				
9. หัวใจเต้นเร็วกว่าปกติ				
10. ท่านรู้สึกเหนื่อยล้าหมดแรงโดยไม่มีเหตุผล				
11. จิตใจปลอดโปร่งเหมือนธรรมดา				
12. ท่านทำงานได้ตามปกติ				
13. ท่านรู้สึกกระวนกระวายอยู่นิ่งไม่ได้				
14. ท่านรู้สึกมีความหวังเกี่ยวกับอนาคต				
15. ท่านรู้สึกหงุดหงิดมากกว่าปกติ				
16. การตัดสินใจของท่านทำได้ง่าย				
17. ท่านรู้สึกว่าท่านมีประโยชน์เป็นที่ต้องการของคนอื่น				
18. ชีวิตท่านน่ารื่นรมย์				
19. ท่านคิดอยากตาย				
20. ท่านรู้สึกสนุกสนานเบิกบาน				

ตารางการตรวจสอบการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากสามี

(ตรวจสอบโดยภรรยา)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริง ในแต่ละสัปดาห์

การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากสามี	สัปดาห์ที่ 1		สัปดาห์ที่ 2		สัปดาห์ที่ 3		สัปดาห์ที่ 4	
	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
1) ให้คำแนะนำเรื่องความรู้และการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว								
2) พูดคุย ปลอบโยนให้กำลังใจในการดูแลบุตรป่วย								
3) ให้การสนับสนุน จัดหา เงินทอง สิ่งของ เครื่องใช้ต่าง ๆ และร่วมช่วยเหลือดูแลบุตรป่วย								
4) ประเมินการดูแลบุตรของท่านและให้คำแนะนำเพิ่มเติม								

ภาคผนวก ค.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของคู่มือประกอบการสอน เรื่อง "ความรู้และการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว"

1) รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ วรชัย ตั้งวรพงศ์ชัย
   ภาควิชารังสีรักษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจือจันทน์ เรืองศรี
   ภาควิชาการพยาบาลแม่และเด็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิราวรรณ แท่นวัฒนกุล
   ภาควิชาการพยาบาลแม่และเด็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไล เกิดผล
   ภาควิชาการพยาบาลแม่และเด็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
5) อาจารย์ วาริณี ธนัฐธีระกุล
   ภาควิชาการพยาบาลแม่และเด็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น